

28 ŞUBAT VE TERÖR

Ahmet TÜRKAN tarafından yazıldı.

Pazar, 19 Mayıs 2024 08:15 -

Değerli Mustafa HACIMUSTAFAOĞULLARI Abi'mizin Melle İbrahim yazısından ilham alarak "28 ŞUBAT VE TERÖR" konulu yazımı ekte arz ediyorum. Cenab-ı Hak tez zamanda bu terör musibetinden bizleri kurtarsın inşallah...

28 ŞUBAT sürecinde TSK'den takriben 4000-5000 civarında Subay-Astsb. İhraç edildi, ihraç edilmeye zorlandı, emekli oldu, istifa etti. Sadece insan kaynakları israfı yönünden bile ele alınsa bu kadar yetişmiş personelin irtica bahanesi ile TSK'dan uzaklaştırılmasının ciddi maliyetleri olmuştur. Ancak bu uygulamanın teröre yaptığı olumsuz etkisi bugüne kadar çok da dillendirilmemiştir. Özellikle Doğu ve Güneydoğu Bölgesindeki insanımızın en karakteristik özelliği dindarlığıdır. Dindar Subay-Astsb.ların görev yaptığı bölgelerde halk ile meydana gelen kaynaşma, bu personelin görev yaptığı köylerde olay yaşanmaması gibi hikayelerden eminim ki bir kitap yazılabilir. Sizlere sadece üç hikâye sunayım, dediklerim daha iyi anlaşılacaktır;

1. Yıl 1998 ve aylardan Temmuz. Hakkâri Dağ Komando Tugay Komutanlığı Şemdinli İlçesi-Kayalar Köyü'ne bir Yzb. Atanıyor. Bugün adı terörle en çok anılan bölgelerimizden birine. Bu köyde bir bölük var. Yzb'ımız da o bölüğün komutanı. Yüzbaşımız köylü ile çok çabuk kaynaşıyor. Çünkü 5 vakit namazını kılan dindar bir subay. Köylü imam evini kendisine lojman olarak tahsis ediyor Hanımını da 3 ay sonra yanına alıyor. O da köylü kadınları ile çok çabuk kaynaşıyor. Sanki 40 yıllık dost gibiler. Hanımı da geceleri köylü kadınları ile ayet, hadis okuyorlar, dua öğreniyorlar, sure ezberliyorlar. Ancak ARALIK 1998 şurasına gelindiğinde her şey ters düz oluyor. Bu kahraman Yzb'ın YAŞ kararları ile ilişkisi kesiliyor. Köylü inanmıyor. Korucu başı Yzb'ımıza geliyor ve "Komutanım, size buradan arsa verelim, ne olur gitmeyin, bizi bırakmayın" diye yalvarıyor. Kahraman çiftimiz köyle ilişkisini kesip Şemdinli merkezine gelirken köy meydanında kadınlar sağda, erkekler solda toplanmış gözyaşları içinde uğurlama yapıyor. Gene Yzb'ımızın ifadesi ile "bana hiçbir rütbeli ihtiyacın var mı, paran var mı diye sormadı, ama bir köylü bana yol harçlığı olsun diye zorla 150 mark verdi". Biri iki, diğeri dört yaşında iki kız çocuğu ile geçim derdine düşüyor. Tabi bu travmayı bünyesi daha fazla kaldıramıyor ve ağır psikiyatr tedavileri görüyor, aylarca hastanelerde yatıyor, iş bulamıyor, yurt dışı macerası

28 ŞUBAT VE TERÖR

Ahmet TÜRKAN tarafından yazıldı.

Pazar, 19 Mayıs 2024 08:15 -

yaşıyor, çaycılık, depoculuk, Ofis boy olarak asgari ücretten ailesinin nafakasını sağlamaya çalışıyor. Komando Yüzbaşı askerlikten başka ne işinden anlar ki? Allah'a çok şükürler olsun ki 2011 yılında çıkarılan 6191 sayılı kanun ile haklarını alıyor.

2. İkinci örneği bir subayımızın ağzından dinleyelim;

“Şırnak'taki birlikte akaryakıt işlerinden sorumluydum. Birliğimize akaryakıt taşıyan firma yetkilileriyle nakliye sırasındaki bazı problemleri görüşmeye gitmiştim. Firma sahibi hataları kabul etmediği gibi her söylediğime de itiraz ettiği için sesimiz biraz yükseldi. Gergin bir hava oluştu. Görüşmeden de istediğim sonucu alamadım. Öğle üzeriydi. Firma sahibi bana dedi ki; “Komutan bizim işimiz var. Sen git çarşıda biraz dolaş. Toplantıya öğleden sonra devam ederiz.” Ben, peki dedim. Günlerden cuma idi. Ben dedim ki; “abdest almak için lavabonuz var mı?” Bu sorum üzerine, yüzüme bakmayan, orada bulunuşumdan rahatsız olan, beni adeta iş yerinden kovar gibi yapan o adam birden bire değişti. İlk sorusu;

-Komutanım sen cuma kılıyor musun?

-Elbette. Elhamdülillah Müslümanız. Tabii kılacağız diye cevap verdim.

O somurtkan, yüzü asık adam birden tebessüm etmeye başladı. Elemanlarını çağırdı. “Çabuk komutanıma terlik getirin. Sıcak su getirin.” diye heyecanla koşturmaya başladı. Biri terlik getirdi. Biri sıcak su getirdi. Ben kendim abdest almak istedim. “Hayır, abdest suyunu biz dökeceğiz. Bundan sonra bizim misafirimizsin” dediler. Abdest aldım. Arkamı döndüm. Bir eleman elinde havlu ile bekliyor. Firma sahibiyle birlikte cumaya gittik. Çıkışta beni bırakmadı. Şehrin en iyi lokantasına götürdü. En pahalı yemeklerden ikramda bulundu. Ardından görüşme konusu ile ilgili olarak; “komutanım merak etmeyin ben tanker şoförlerini, elemanları ikaz edeceğim. Bundan sonra dikkat edecekler. Bir şikâyetiniz olursa telefonla beni arayın ben ilgileneceğim” dedi. Ayrılırken arabasını bana tahsis etti. Şoföre de dedi ki; “Komutanım nereye gitmek istiyorsa götür. İşi bitinceye kadar yanından ayrılma. Bütün işleri bittikten sonra evine kadar bırak. Tamam, gidebilirsin demeden, sakın yanından ayrılma” Diye talimat verdi.(Evimin 45 km uzakta olduğunu biliyordu). Ondan sonra o adamla dost olduk. Zaman zaman beni telefonla arar. Hal hatır sorar. Şırnak’tan tayin olup ayrıldıktan sonra bile şimdi hala görüşüyoruz.

3. Son hikâyemiz de Hakkari Çukurca’da sınır karakolunda Karakol Komutanı olarak görev yapmış bir yedek subayımızın hikayesi. Hikâyeyi bize nakleden de yedek subayımızın abisi olan ve YAŞ kararları ile ihraç edilmiş kahraman bir Bnb.ımız;

“Yıl 1985-1986 ve PKK terör örgütünün sahneye çıktığı yıllar. Kendisi ilahiyat fakültesi mezunuydu ve askerlik öncesi vaiz olarak görev yapıyordu. Kaderi onun vatan hizmetini terör bölgesinde yapmasına hükmetmişti. İnancı tam bir Müslümandı. Karakolda üzerine düşen görevleri yaparken boş zamanlarında fırsat bulduğunda Kur’an-ı Kerim elinden düşmüyordu. İnancılı bir kişi olmanın ötesinde asıl mesleği de zaten ilahiyattı. Vakit namazlarını karakolda ifa etse de Cuma günleri yakındaki köye gidiyordu. Bunun için üslerinden ve komutanlardan ikazlar aldığını, buna rağmen aksatmadığını söylüyordu. Kürt kardeşlerimizin yaşadığı köy halkıyla camide çok güzel kaynaştıklarını, kendisine büyük saygı gösterdiklerini, yerel ifadeyle melle (molla) İbrahim olarak benimsediklerini, namaz sonrası evlerinde sırayla ağırlamak için ısrar ettiklerini anlatmıştı. Tabii ki teröristler de o köylerden çıkan kandırılmış insanlar. İrtibatlarının devam etmesi gayet doğal, o köylerde akrabaları var. O dönemde oğlunun teröristler arasında olmasından utanan başı eğik insanlar olsa da durum böyle.

28 ŞUBAT VE TERÖR

Ahmet TÜRKAN tarafından yazıldı.

Pazar, 19 Mayıs 2024 08:15 -

Bölgedeki karakollara teröristlerin baskınları eksik olmazken, İbrahim'in görev yaptığı karakola o varken baskın yapılmadı. Asteğmenlerin atanması alışılmamış bir durum da olsa, bu davranışları nedeniyle başka bir karakola sürgüne gönderdiler... İbrahim orada da aynı davranışlarına devam etti. Namazlarını aksatmadı, Kur'an'ı Kerim'i elinden bırakmadı, Cuma namazlarını yine Kürt kardeşlerimizle beraber kıldı. Hatta onlara namaz kıldırıldı, vaz-u nasihat etti. İbrahim'in sürgün edildiği ve teskeresini aldığı karakola da o varken baskın yapılmadı.

Teskeresini aldıktan birkaç gün sonra idi. Televizyonda haberleri izlerken ayağa fırlayışını hiç unutamıyorum. "Eyvah, bizim karakol" demişti. O gün karakolu basabilen teröristler neden İbrahim varken basamıyorlardı? Çünkü rahmetli İbrahim'i bir Müslüman olarak kardeş bilen köylüler buna engel oluyor, müsaade etmiyorlardı. **"O karakolda Melle İbrahim var, basamazsınız..!"**

Kahraman Molla İbrahim'i de bu vesile ile rahmetle anıyoruz. Cenab-ı Hak onu bir hastalık vesilesi ile yanına alacaktı.

Bugün bölgede kanayan yara maalesef büyümüştür. Çoğu zaman bölge gerçeklerinden habersiz yöneticiler, idareciler kanayan yaraya merhem olamamışlardır. Camide bölge halkı ile yan yana saf tutamayan idareciler üzümlere söylüyorum ki kalıcı çözümler getirememişlerdir. Herkes görev süresinin dolmasını bekleyerek gününü doldurmuştur. Cumhuriyet döneminin bazı hataları da maalesef bölge halkını devlete küstürmüştür. Bölgenin çok itibar edilen dini kanaat önderlerini küçümsemişiz, zaman zaman onları da takip eder duruma gelmişiz, gene

28 ŞUBAT VE TERÖR

Ahmet TÜRKAN tarafından yazıldı.

Pazar, 19 Mayıs 2024 08:15 -

bölgede çok etkin olan dini tedrisatı da takip altına almışız. Bu şekilde halk iki arada bir derede yaşantısını sürdürmüş. Terör örgütünün dinle hiç alakası olmadığı halde zaman zaman “bu ordu dinsizdir, bunlara itaat edilmez” propagandası yapılmasına sebebiyet vermişizdir. Bugün gene üzülerek söylüyorum ki bölgede PKK sempatzanı din görevlileri sayısı da az değildir. Bölge halkı üzerinde dini kanaat önderleri bu kadar etkin iken bizler halen bu kanaat önderlerini değil de İmralı'yı muhatap görmek yanlışlığına düşmemiz de ayrı bir handikabımızdır ve aslında bölge halkına hakarettir. Anlaşılan o ki terör musibeti hastalığa doğru teşhis konuluncaya kadar kader tarafından başımızda bırakılacak. Meselenin kökten tarihsel olarak çözümünün başka türlü olması de pek mümkün görünmemektedir. Gönülleri kazanmaktan başka çaremiz yok. Pansuman tedbirler ancak geçici nefes almamız sağlar...

İddialı bir söylem olabilir ama iddia ediyorum **Sayın Cumhurbaşkanımız, Başbakanımız, Genel Kurmay Başkanımız ve bölgenin dini kanaat önderleri Diyarbakır Ulu Camii'nde aynı safta Cuma namazı kılınsınlar terör musibetinin % 80'i halledilmiş olur.**

Emekli Binbaşı Ekrem ATA